

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno din 32—, polletno
din 16—, četrtletno din 9—, ino-
zemstvo din 64—
Poštno-čkovni račun številka 10.603

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „KMEČKO DELO“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratov: Cela stran
din 2000—, pol strani din 1000—,
četrt strani din 500—, 1/2 strani
din 250—, 1/4 strani din 125—
Mali oglasi vsaka beseda din 1—

V Rim!

**Slovinci ponesejo letos v Rim prošnjo za beatifikacijo
služabnika božjega Antona Martina Slomškega.**

Letos, in sicer o priliki binkoštnih praznikov v času od 22. do 29. maja gremo prosit sv. očeta, da prišteje našega Slomškega med blažene.

Vsi Slovenci, posebno pa še mi iz Slomšekove škofije, odzovimo se v velikem številu!

O načrtu potovanja na drugi strani

Slomšekova družina

Ena največjih potresnih nesreč

Ena največjih potresnih nesreč je doletela 25. januarja južnoameriško republiko Čile. V trikotniku med mesti Concepcion, Talke in Los Angeles, namreč severozahodno od Concepciona in zahodno od tega mesta proti mestu Chilanu ter v južni smeri proti Los Angeles je razsajal strahovit potres, ki je zahteval nad 50.000 človeških žrtev. Števila mrtvih ne bo mogoče kmalu ugotoviti, ker so pokopani pod razvalinami porušeni stavb in so nekatere najbolj prizadete kraje preleteli le letalci, kateri so videli same ruševine. Najhuje so trpeli kraji jugozahodno od Valparaísa in okrog velikega pomorskega mesta Concepcion (100.000 prebivalcev). Na tem področju ni videti ne mest in ne vasi, ampak same razvaline. Radi strahovitih potresnih sunkov sta iztirila dva vlaka. Potniki, ki so se vozili v vlakih, so umirali grozne smrti med popolnoma razbitimi preostanki vagonov. Grozno valovanje tal po mestih in naseljih je ljudi tako preplašilo, da so zbežali na njive, polja in v gozdove, a tudi tam niso bili varni. Ponekod se je zemlja naravnost odpirala in požirala vse,

kar je bilo na njej. Mesto Concepcion je ena sama razvalina. V tem mestu so bili ob življenje vsi obiskovalci dveh kinodvoran. Podrla se je škofijska cerkev in vojašnica, koje razvaline so pokopale več sto vojakov. Mesto Chilano je čisto porušeno in je pod razvalinami pokopanih na tisoče človeških trupel. Strašno sliko nudita dve gledališči, ki sta bili v trenutkih potresa nabito polni. Istočasno s potresom so izbruhnili po prizadetih krajih še požari, ki so vpepeljevali in uničevali, kar je preostalo po potresnih sunkih. Ne smemo se čuditi, ako je radi tako strašnih udarcev potresa in ognja zblaznelo na stotine ljudi. Vlada je proglasila nad prizadetim ozemljem obsedno stanje, ker sicer bi se preveč razpasla tolovajstva. Reševalna dela je osebno nadziral predsednik republike s člani vlade, ki so storili vse, da bi kolikor mogoče hitro pomagali pod ruševinami ječečim ranjencem, brezdomcem in pomanjkanje trpečim. Papež Pij XI. in ameriški predsednik Roosevelt sta koj nakazala večje denarne vsote najhuje prizadetim.

Bež voditeljev rdeče Španije

Kakor hitro je bilo očitno, da bo general Franco z zavzetjem Barcelone zagospodaril nad Katalonijo, so se potrudili voditelji rdečih, da spravijo sebe in znatno imetje na varno. Predsednik rdeče Španije Azana je zbežal v letalu v Francijo in vzel s seboj 75 kg prtljage, večina zlato in dragulji. Dne 27. januarja je po padcu Barcelone prestopil špansko mejo in odpotoval na Francosko bivši predsednik španske vlade Largo Caballero, ki se je ponašal z imenom »španski Lenin«. V stanovanju predsednika rdeče vlade Negrina so našli po zavzetju Barcelone blagajno z

raznim nakitom v skupni vrednosti 50 milijonov pezov. Bivši rdeči vojni minister Prieto je bil organizator za pobijanje komunističnemu režimu neljubih oseb in ga dolžijo, da je dalo na njegove odredbe življenje 60.000 nedolžnih. Samo v okolici Barcelone so organizirali rdeči osem koncentracijskih taborišč, v katerih so čakali tisoči in tisoči na obsodbo. Predsednik katalonske republike Companys in več članov španske rdeče vlade se nahaja v bližini Figueresa, da lahko vsak čas nabegnejo s premoženjem vred na francosko ozemlje in s tem na varno — raja pa naj ostane prepuščena svoji usodi.

Španija

S padcem Barcelone, glavnega mesta Katalonije in poglavitnega gnezdišča komunistov in anarhistov, je državljanska vojna v Španiji bistveno končana. Vznikla je kot odpor proti nasilju komunizma, ki je hotel vsej Španiji vsiliti tako zvano diktaturo proletariata po vzorcu boljševiške Rusije. Zgodovinska laž je, ki so jo po svetu raztrosili ter jo še vedno trosijo frumasonski liberalci in marksisti socialistične in komunistične struje, da bi bili špansko državljansko vojno zanetil odpor desničarskih, osobito katoliških krogov zoper demokracijo in republikansko vladavino. Ko je bila v Španiji proglašena 14. aprila 1931 republika, so jo pozdravili ne samo katoliški krogi, marveč tudi oficialni zastopniki katoliške cerkve. Od katoliške cerkve se torej ni bilo republikani nič bati. Nasprotno pa je republika takoj zavzela cerkvi sovražno stališče, ker so začeli frumasoni in marksisti že izpočetka izrabljati novo vladavino za boj proti veri in cerkvi. Nova republikanska ustava je takoj uzakonila ločitev cerkve od države in prepoved katoliških šol.

V tem duhu se je v republikanski Španiji vladalo, čeprav je pri parlamentarnih volitvah leta 1933 zmagala desnica. Čez tri leta (16. februarja 1936) so bile nove volitve, ki so po milosti kmetom sovražnega volilnega zakona prinesle zmago ljudski fronti (liberalnim frumasonom in marksistom), ki je dobila 58 poslancev več kot desnica, četudi je imela 450.000 glasov manj. Ta volilni »uspeh« je opijani komunistično-anarhistične elemente, ki so dobili prevlast v ljudski fronti. Mesto da bi kaj storili zaboljšanje socialnega in gospodarskega stanja delavstva in kmetstva, so strupeno hujskali ljudske množice zoper cerkev, duhovništvo in redovništvo. Od 15. februarja do 2. marca 1936 je bilo, kakor je v parlamentu stvarno dokazal desničarski voditelj Calvo Sotelo, izropanih in uničenih 58 verskih stavb, 72 zayodov, 33 zasebnih hiš in 36 cerkva; atentatov je bilo izvršenih v tej kratki dobi 712, ranjenih 354 ljudi, ubitih pa 74. Levičarski kolovodje niso mogli pobiti stvarnih dokazov Sotelovih, zato so ga pa dali 13. julija po policiji ubiti. To so bile samo »predigre«, ki so jih boljševiki uprizorili, glavna igra bi se naj izvršila 18. julija, ko bi naj buknila v Španiji od komunistov in anarhistov skrbno pripravljena rdeča revolucija. Nakrat pa so nacionalni generali, hoteč rešiti Španijo iz rok zločinskih komunistov, poklicali na obrambo domovini in veri zveste kroge ter prehiteli komuniste.

Dne 18. julija 1936 začeta državljanska vojna, ki je prinesla nacionalistom pod